

Bůh je rozpoznán skrze vlastní rysy

¹ Nebeský Otče, děkujeme ti za tu výsadu, že jsi nás opět přivedl sem do Beaumontu v Texasu. Když se rozhlížím dokola a po balkónech, vzpomínám si, jak jsme tu byli předtím, a ty veliké věci, které jsi učinil, a nepochybuji o tom, že mnozí z těch lidí se zde dnes večer nacházejí. Kdyby ses tehdy nedotknul jejich nemocných těl, pak by zde dnes večer nebyli, ale ty jsi to učinil, a tak oni zde jsou. Mnoho vzpomínek přetrvává a všechny půjdou s námi do věčnosti.

² Modlíme se o to, abys nám poslal veliké vylití Ducha. Požehnej nás vespolek. Požehnej každou církev, každého člena.

³ A Pane, obzvlášť požehnej našeho vzácného mladého, zdejšího bratra, Pearry Greena, který s tím jde do první linie a pokouší se to prosadit. Nechť tito lidé z toho hezkého města pochopí cítění, které tento mladý muž má pro zdejší lidi, aby je přivedl ke Kristu, kterého miluje. A vynakládá úsilí, aby sem dostal každého služebníka, o kterém je přesvědčen, že je ten správný, že prošel zkouškou Slova a chce spatřit, jak lidé jsou zachráněni.

⁴ Pomoz nám, Otče, v našem úsilí, zatím co se ti odevzdáváme do služby, ke cti a slávě Boží. Prosíme o to ve jménu Ježíše. Amen.

⁵ Zapamatujme si, abychom každého večera přivedli někoho s sebou, nebo pozvali po telefonu a řekli někomu, řekli každému pastoru, každé církvi. Nezáleží na tom kdo to je, i v tom případě, že s námi nesouhlasí, jakmile sem přijdeš, posaď se, chovej se vlídně, opravdu si vážíme tvé přítomnosti zde.

⁶ A přineste s sebou Bibli, přineste si tužku, poznamenejte si text. Jděte, vyhledejte si to, porovnejte to se Slovem a přesvědčte se, zda to je pravdivé nebo ne. Vidíte? A potom to nepřijímejte podle vlastní teologie, ale přijměte to, tak jak je psáno v Bibli. Mnohokrát můžeme říci: „To má takový význam, to znamená to.“ Bohu nejsou zapotřebí vykladači, On si sám vykládá své Slovo. Vidíte?

⁷ Bůh řekl: „Budiž světlo,“ a stalo se světlo. To nevyžaduje žádný výklad. To se stalo přesně tak. On řekl: „Panna počne,“ a počala, to nevyžaduje žádný výklad.

⁸ Bůh zaslíbil jisté věci pro tento věk, které se mají uskutečnit! On to vyřkl a potom to nevyžaduje žádný výklad. Řekl to Bůh, a On to sám vykládá, a proto Bible praví, že výklad Písma nezáleží na lidském

rozumu. Bůh sám vykládá své Slovo tím, že je prokáže.

⁹ Nyní uvažuji o tom, že bychom mohli na chvíli povstat, zatím co budeme číst jeho Slovo z knihy k Židům, 1. kapitoly. Chci, abyste povstali z důvodu úcty ke Slovu. Věřím, že Slovo je Bůh. „Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a Bůh byl to Slovo. A to Slovo tělem učiněno jest a přebývalo mezi námi.“

„Ježíš Kristus včera i dnes, tentýž i na věky,“ to je téma naší kampaně. A proto, když jej samotného čteme v psané podobě, zde v tomto Slovu, povstaneme. Jestliže vzdáváme poctu naší vlajce, když kolem nás prochází, povstáváme v úctě k naší vlajce, našemu národu, jak jsme povinni činit. O kolik více bychom měli povstat, když čteme Slovo Boží! A tak čteme Židům 1, 13.

Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil kdysi Bůh k otcům skrze proroky,

ale v těchto posledních dnech mluvil k nám skrze svého Syna, jehož ustanovil za dědice všeho a skrze něhož také stvořil světy.

On je jasem jeho slávy a vyjádřením jeho podstaty; slovem svojí moci udržuje všechno, co je. Když sám skrze sebe vykonal očištění našich hříchů, posadil se po pravici Velebnosti na výsostech

¹⁰ Modleme se nyní. Kolik z vás, kteří máte skloněné hlavy a srdce, si přeje, abych vás vzpomenu v modlitbě, aby v tomto shromáždění Bůh vám nějakým způsobem naplnil vaši žádost? Jen pozdvihněte své ruce. Pán vidí vaše ruce.

¹¹ Náš nebeský Otče, tak daleko, jak dosáhne lidské oko, je ohromná masa rukou. Zajisté, zjevení bratra Greena a má touha přijet, byla správná. Nyní, Otče, dej jim jejich touhu, podle tvého Slova a zaslíbení. Odevzdáváme je Tobě. A necht' naše životy budou způsobilé pro tvé Slovo, a Slovo necht' se stane tělem uprostřed nás, a udělí lidem víru, aby mohli čerpat ze svého konta v nebi, které Ježíš založil pro ně před léty, za jejich hříchy a nemoci, jelikož jsou poutníky. Požehnej nám nyní, prosíme, a očekáváme, že nám zjevíš své Slovo, a učiníš je tělem mezi námi. Neboť prosíme o to ve jménu Ježíše. Amen. (Posad'te se.)

¹² Přál bych si nyní, abyste se pokusili, podle svých možností, již nepřecházet, mám na mysli vstávání a chození po dobu následujících

45 až 50 minut, tak kolem toho.

13 Nu, je to vypětí, jedná se o to, že chceme poznat pravdu. A to je jediná pravda, o které vím, totiž Bible. Bůh bude jednou soudit svět, věříme tomu, a každý smrtelník bude přiveden do jeho přítomnosti na soud. Mám zde několik poznámek a míst Písma, o kterých bych chtěl během několika minut uvažovat.

14 Zapamatujte si tedy, kdybych se dnes večer zeptal: „Je zde nějaký katolík?“

„Ano,“ řekli by mi. A snad...

„Skrze co bude Bůh soudit svět?“

Oni by řekli: „Skrze katolickou církev.“

15 Zeptal bych se znovu: „Kterou katolickou církev?“ Jedna s druhou nesouhlasí. Je tam spousta nedorozumění. Jeden je římský, druhý je řecký a ortodoxní, a tak dále. Je jich hodně. Kdybych tedy řekl...

16 Povstal by metodista a řekl: „On bude soudit skrze metodistickou církev.“ Nu, pokud by to tak bylo, pak baptista nemá šanci. A kdyby soudil podle baptistů, pak metodista nemá žádnou šanci.

17 Neboť, pamatujte, jedno chybné citování Slova, jedno (nikoliv všechno, ani ne celý verš), jedná čárka nevíry v Slovo, způsobila každou smrt, každou nemoc, každý žal. To způsobila Eva v zahradě Eden. A to je cena toho, co způsobila jedna žena nepochopením Slova. Ona to neučinila úmyslně, byla „svedena,“ jak praví Bible. „Svedení“ slovem to všechno způsobilo. Tak tedy ty a já nejsme schopni se vrátit žádným jiným způsobem, než celým Slovem.

18 Věřím tedy, že Bible praví, že On nikoliv. Nevěřím tomu, že by Bůh soudil svět podle letniční církve, podle metodistické, baptistické a katolické. On bude soudit podle Ježíše Krista, tak to řekl. A Kristus je Slovem: „Na počátku bylo slovo a to slovo bylo u Boha a Bůh byl to Slovo. A to Slovo tělem učiněno jest a přebývalo mezi námi. Včera i dnes, tentýž i na věky.“

19 To všechno je uzavřeno v tom velikém Věčném. Věčnost neměla svůj počátek a nemůže se skončit. A proto v tom velikém Věčném se nacházely atributy, aby byl Otcem, Synem, Spasitelem, Uzdravovatelem, a všechny tyto věci se nacházely v něm. A věci, které

se nyní uskutečňují, jsou vyzařováním jeho atributu. Nic jiného.

²⁰ Naše jména byla vložena do Beránkovy knihy života před založením světa. A když do toho udeří Slovo, a jeli tam sebemenší světélko, které bylo určeno k životu, Ježíš řekl: „Žádný nemůže přijít ke mně, jedinež leč Otec můj přitáhl by jej, a všechno což mi dává Otec, ke mně přijde.“ A tak vidíte, je to Slovo, neustále, Slovo, Slovo.

²¹ Dnes večer bych chtěl promluvit na téma, které bych rád odvodil z přečteného textu, Bůh je rozpoznán skrze své vlastní rysy.

²² Takřka každou věc kolem sebe rozpoznáváme podle jejich vlastností.

²³ Můžeme si nyní všimnout, že je to jako ve světě zvířat, třeba ve světě ptáků. Vezměte na příklad strnada, který letí, nebo sojku, oni jsou si podobní. Ale vlastnosti strnada, který mává křídly a pohupuje se nahoru a dolů, a nahoru a dolů. To jsou vlastnosti. Pokud si všimnete, sojka létá více přímočaře.

²⁴ Když pozorujete vznášející se křepelku polní nebo křepelku viržinskou, jak létají. Pozorujte Gambelovu křepelku, jak se vznáší, vy lovci. Víte, že je mezi nimi rozdíl. Podívejte na bekasínu a Wilsonovu sluku, jejich vlastnosti určují, kým ony jsou.

²⁵ Veliká ovce, která stojí v horském úbočí, jeli obrácena zády, její zadek je bílý a ostatní části těla jsou šedivé. Jestliže neznáte vlastnosti těchto ovcí, pak to mohl být jelen. Vidíte? Musíte znát jejich vlastnosti, abyste je poznali, co jsou a co nejsou. Mohli bychom pokračovat o mnoha věcech ze světa zvířat.

²⁶ Potom přicházíme k lidskému životu, vlastnostem, kterým se odlišuje muž od ženy. Je zde rozdíl. Oba jsou lidskými bytostmi a liší se podle vlastnosti pohlaví. Jednou jsem četl, jak Šalomoun byl královnou vystaven zkoušce, jak ona převlékla ženy za muže. A Šalomoun měl projít a rychle udělat několik věcí a rychle říci: „To je žena.“ Vidíte, neboť to mohl rozlišit podle vlastností chování se žen. A něco v tom vězí, a není to možné zatajit, je to prostě žena, neboť její způsoby prozrazují, že je ženou.

²⁷ Obdobně jako pravorucí a levorucí lidé. Oba jsou lidmi. Pozorujte je, jeden z nich je pravoruký a druhý je levoruký. Pozorujte, jak jejich vlastnosti je prozrazují a podle toho můžete určit, zda jsou pravo nebo levorucí. Vidíte? Oba mají ruce, obě ruce vypadají stejně, naprosto stejně.

²⁸ Rád bych zde ještě něco dodal. Ježíš řekl v Matouši, 24. kapitole, že: „V posledních dnech ti dva duchové budou tak blízko sebe, aby svedli pokud možno i vyvolené.“

²⁹ Nu, je to, jako byste se dívali na pravou a levou ruku. Obě mají palce a prsty a nehty, malíčky, prostřední prsty, a tak dále, „index,“ každý prst je jiný. Oba otisky palce, ale pouze jeden je obrácen tímto směrem, a ten druhý opačným, oba otisky jsou stejné, udělány stejně, ty otisky prstů. Všechno je identicky podobné, rozdíl je pouze v těch vlastnostech. Jeden je levoruký a ten druhý je pravoruký, jen v tom je rozdíl.

³⁰ A tak to bude s těmi duchy v ten poslední den, jejich vlastnosti prozradí, jsou-li z Boha nebo nikoliv. Jeden z nich bude v pořádku, a ten druhý bude špatný, poznáte je podle Božích vlastností. Naprosto přesně, musí to tak být. Řekněme si, že pravá ruka bude znázorňovat to „pravé,“ a levá ruka to „špatné,“ vidíte, nebo naopak, jeden z nich. Jsou určovány podle svých vlastností. Můžete je poznat pouze podle vlastností.

³¹ Izrael byl na cestě, vycházel z Egypta. Bůh byl s Izraelem, ukázal jim tam veliká znamení, poslal jim proroka a dokázal své psané Slovo. A když jej vyvedl, můžeme pozorovat Jeho vlastnosti, jak se setkal s Mojžíšem a věci, které učinil. A když se cestou přiblížili k jinému národu, Moábu, a Moáb byl velikým národem, to nebyli pohané, v žádném případě. To byly děti Lotovy dcery, byli to věřící. Pozorujte nyní tyto dva národy. Jeden z těch národů je uznaný jakožto národ, ten druhý je pouhým poutníkem. A nyní přišli na místo, kde sídlí ten veliký moábský národ a jsou na cestě své povinnosti, jdouce do zaslíbené země. Nyní měli...

³² Pohledte na tyto dva národy, každý měl svého proroka. Jeden z nich, to byl ten význačný učitel a prorok, Balám. Ten druhý byl Mojžíš. Balám přišel z... proklínat Izrael.

³³ A všimněte si, oba byli fundamentalisté. Ten fundamentální prorok, Balám, řekl: „Postavte mi sedm oltářů.“ To je přesné Boží číslo. „A oběťujte na každém oltáři čistou obět, volka,“ stejnou obět, kterou obětovali v Izraelském táboře. A on řekl: „Na každém oltáři oběťujte berana,“ a to svědčilo o příchodu Krista. A tam v Izraeli obětovali stejné oběti.

³⁴ Stejně oltáře, stejný Bůh, ale jeden z nich je na omylu a ten druhý stojí v pravdě. A jediný způsob jak poznat který je... co se týče

fundamentální otázky, Slova, oba byli v pořádku. Ale, podívejte se, jeho motiv byl špatný, on se snažil znemožnit svému bratru cestu do zaslíbení, které obdržel od Boha.

³⁵ Ještě jedna věc, prorok Balám byl sice fundamentální, ale proroka Mojžíše provázely charakteristické vlastnosti Boží. Provázel je ohnivý sloup, nadpřirozené to světlo, které nad nimi viselo. A v táboře se daly veliká uzdravení, nadpřirozený Bůh ukazoval nadpřirozená znamení. A drželi se přesně Slova zaslíbení, které Bůh dal Abrahamovi v době, kdy oba národy byly ve svých počátcích. Ale nyní Mojžíš měl zaslíbení Abrahamovo a byl na cestě do zaslíbené země. Stál tam rovněž Balám, byl stejně tak prorokem Páně. A způsob, jak je bylo možno poznat, nevězel ve fundamentálním učení, nýbrž v těchto vlastnostech Božích.

³⁶ Izraele provázel okřik hlasu krále. Působilo tam vykoupení, vyjádřené měděným hadem a udeřenou skálou. A byl s nimi Bůh, který se dal poznat v nadpřirozeném světle, uzdravování nemocí a neduhů, projevujících se cestou. Tyto vlastnosti byly důkazem kým On je, a oni stáli na linii Slova pro tento věk, ten věk, ve kterém žili. Boží vlastnosti ztotožňovaly Jej s Mojžíšem. Podívejte, vlastnosti Boží ztotožněny s Mojžíšem, Ohnivý sloup, vykoupení v akci, nadpřirozeno, udeřená skála, a oni... měděný had mluví rovněž o uzdravení, a kromě toho oni se nacházeli na linii povinnosti, Božího zaslíbení.

³⁷ A znovu, Boží vlastnosti nejsou přirozené. Boží vlastnosti jsou nadpřirozené, neboť On je Stvořitel. On je nadpřirozený. A když Boží vlastnosti začínají vyzařovat, je to tak neobvyklé pro moderní způsob smýšlení, že to bývá odhozeno stranou. Nemohou to pochopit, a On se nikdy nevzdálí od svého zaslíbení. Bůh ve všech věkách, jak jsem už řekl, přiděloval Slovo.

³⁸ Vezměme na příklad jedno místo. Josef, manžel Marie. On byl zasnouben s touto mladou slečnou, a měli se vzít. Ale předtím než byli spolu, ona byla nalezena těhotná z Ducha svatého.

³⁹ Jestliže jsme křesťané, pak tomu všichni věříme. Musíme tomu věřit, pokud chceme být křesťany. To je součást Bible. Musíte věřit každému slovu Bible, pokud ovšem jste křesťané, neboť, jeli tam Duch svatý, pak On zdůrazní každé Slovo a každé zaslíbení svým „amen.“

⁴⁰ A jelikož Josef byl spravedlivým mužem, dobrým mužem, a Marie mu určitě vyprávěla o Gabrielově navštívení, jak byla zastíněna Duchem svatým, a jak měla počít a porodit syna, a že Jeho

jméno bude „Ježíš,“ ona to všechno musela vylicít Josefovi. A Josef jistě pohleděl do těchto velikých hnědých očí, a spatřil tam nevinnost, a snažil se tomu uvěřit. Chtěl tomu uvěřit celým srdcem, i když to znělo tak neobvykle, a tak se rozhodl, že ji tajně opustí.

⁴¹ Jestliže je člověk v tom upřímný, Bůh tomu člověku nějakým způsobem ukáže, že to je pravdivé. On je k tomu zavázán, pokud jste upřímní. Jestliže to vidíte a vzdálíte se od toho, pak budete souzeni. Ale jste-li upřímní, uzříte pravdu!

Josef tím byl „ohromen.“ Řekl: „To je velice podivné!“

⁴² Tak to vypadá i dnes, lidé, dobří lidé, znamenití lidé, charakterní lidé, skvělí kazatelé, mnozí z nich, kněží a tak dále, to jsou dobří lidé, ale nadpřirozené potvrzení toho zaslíbení pro náš čas je tak neobvyklé, že následkem toho ztrácejí rovnováhu. Ono to působí takovým způsobem proto, že jsou vyzařovány vlastnosti Boha.

⁴³ Josef, její manžel, jakožto čestný muž, ji nechtěl vystavit veřejné hanbě. On tomu nemohl uvěřit, i když se snažil. Ale zatímco o těchto věcech uvažoval, promluvil k němu anděl Páně a objasnil mu to.

⁴⁴ Bůh nemusí vždy promlouvat ve snu, On se ti může zjevit ve Slovu, a ukázat co je správné, pokud budeš natolik upřímný, že se tomu věnuješ a dáš se přesvědčit, že to jsou Boží vlastnosti, které z toho vyzařují, a že jsou po každé stránce v souladu se zaslíbením Slova.

⁴⁵ A ještě něco, Boží Slovo vždy opravuje blud. Věříte tomu? Slovo takové věci vyřeší. Když Bůh potvrzuje Slovo, pak to je vyřešeno.

⁴⁶ Pouvažujme ještě o jedné věci, kterou mám na mysli. Nemáme času nazbyt, neboť se chceme modlit za nemocné. Vezměme tedy... Ježíš, který byl Slovem, Bible praví, že byl Slovem. Všichni souhlasíme s tím, že byl Slovem. Všimněte si, když mu bylo dvanáct let. Nemáme žádný záznam o tom, že chodil do školy. Ale malý dvanáctiletý chlapec je asi takhle vysoký. Jeho rodiče, Marie a Josef šli do chrámu... zúčastnit se oslav fáze. A když tam pobýli a svátky fáze pominuly, vraceli se domů. A když už byli tři dny na cestě, nemohli nikde najít Ježíše. Konečně jej našli, poté co jej tři dny hledali, v chrámu, jak diskutoval se staršími o Slově Božím.

⁴⁷ A poslouchajte nyní Marii. Lidé, kteří jste ji povýšili do polohy bohyně, sledujte. Podívejte, ta žena byla podvedena od základu. Pozorujte ji. Pokud jste tomu ještě nevěnovali pozornost. Ona řekla:

„Tvůj otec a já jsme tě v slzách hledali.“ Všimněte si, ona popřela to svědectví (před těmito kněžími), které předtím řekla. Ona řekla, že počala z „Ducha svatého“, a zde nazvala Josefa jeho otcem.

48 Pozorujte toho dvanáctiletého chlapce, který byl Slovem na tuto hodinu. On byl zaslíbeným Slovem na tuto hodinu, pomazaným Mesiášem. Pozorujte, co řekl: „Zdaliž jste nevěděli, že v těch věcech, kteréž jsou Otce mého, musím já býti?“ Tedy Slovo opravuje blud. Vidíte, to je nadpřirozené, dvanáctileté dítě! Nemyslím si, že Ježíš porozuměl tomu, co řekl, ale On byl Slovem a Slovo opravilo blud. On opravil svou matku a pokáral ji za to, co řekla. Pakliže to jsou věci jeho otce, pak on byl se svým otcem, jestliže Josef by byl jeho otcem.

49 Ale podívejte se, jak ona je celá roztržitá a vzrušená, jako Eva, a rovněž ovlivněna, ona řekla: „Tvůj otec a já jsme tě v slzách hledali.“

50 On řekl: „Zdaliž jste nevěděli, že v těch věcech, kteréž jsou Otce mého, musím já býti?“ Vidíte, jak Slovo opravuje, opravuje blud.

51 Satan udělal chybu, když se snažil pokoušet Ježíše. Ale, On se vrátil se svým Slovem a porazil jej Slovem.

52 Bible praví že: „Častokrát a rozličnými způsoby mluvíval někdy Bůh otcům skrze proroky.“ A to poukazuje na jeho vlastnosti, pomocí kterých se ukazoval lidem, promlouval skrze proroky. Proroci, jejich dokázaná vidění, to byly vlastnosti Boží skrze vidění proroků.

53 Žádný z lidí nemůže objasnit vidění, není na to žádná metoda. Je to nadpřirozeno. Je to něco, kde můžeš spatřit, co bylo, co je a co bude. A to je Boží způsob jak poslat člověka, a on tyto věci vysloví a ukáže věci, které se stanou (to nemusí být pouze dnes večer) každého večera, v každé době. A všechno, co On řekne, bude dokonalé s Písmem, musí to být Slovo Páně.

54 Mimochodem, darů zajisté svých a povolání Bůh nelituje. Nemůžete učinit svoje oči hnědé, když jsou modré. Nemůžete se stát vysokými dva metry, když máte metr padesát. „A kdo z vás pečlivě myslí, může přidati k postavě své loket jeden?“ Oba jsme tím, čím jsme milostí Boží.

55 Nu, darů zajisté svých a povolání Bůh nelituje. Tito proroci se narodili jako proroci. Mojžíš se narodil dítětem štěstěny. Ježíš byl Synem Božím už před založením světa, Božím atributem. Jeremiáš... dvanáct, sedm set dvanáct let, tuším, před Jeho narozením, byl hlasem... ne, promiňte, On byl povolán prorokem národů, a byl

posvěcen a povolán prorokem národů v lůně matky. Jan Křtitel, toho jsem měl na mysli, 712 let před svým narozením. On byl hlasem volajícího na poušti.

⁵⁶ Podívejte, to je Bůh, který ustanovuje. On posílá lidi, bere Slovo pro daný věk. Ale předtím, než můžete uvěřit Slovu na daný věk, On bývá poznán ve svých vlastnostech skrze předzvědění, vidění. On řekl věci, které se mají stát, a ty se stanou. A Bůh řekl: „Když se to stane, pak věřte, že on má výklad Slova, neboť Slovo Páně přišlo k tomuto muži.“ A jeho pověřovacím listem, on je dokázán tím, že je vidoucím, ve Starém zákoně. Je to jasné jako slunce! Jeho vlastnosti jsou tím důkazem, ukazují jeho charakter.

⁵⁷ A takovým způsobem „mluvíval někdy Bůh,“ jak praví Bible, „rozličnými způsoby otcům skrze proroky, v těchto posledních dnech promlouvá k nám skrze Syna svého, Ježíše Krista.“

⁵⁸ Ježíš řekl v Ev. Jana 10,37: „Nečiním-li skutků Otce svého, nevěřte mi.“

Podívejte, oni řekli: „Jsi člověkem a činíš se Bohem.“

⁵⁹ On řekl: „Nečiním-li skutků Otce svého, nevěřte mi. Jan byl svíce hořící a svítící, vy velící, vy jste pak chtěli se poradovati na čas v světle jeho. Ale Jan řekl: „Já musím odejít. On musí růsti.“ On byl světlem světa, neboť byl potvrzeným, obhájeným Slovem, které tělem učiněno jest. Vidte, On byl Bohem s námi.

⁶⁰ Proroci byli Bohem s nimi. Řekl to Ježíš, „bohové,“ „jak můžete tupit mne, jestliže jsem řekl, že jsem Synem Božím?“ Vidíte? A tak tam, kde mluvené Slovo Boží je potvrzené, tam se Bůh odhaluje ve svých vlastnostech a naplňuje své Slovo. To nevyžaduje žádné objasnění. To už je samo o sobě objasněno, dokazuje, čím ono je.

⁶¹ Je to to stejné, jako když řekl „budiž světlo“ a bylo světlo, není zapotřebí říci: „Co to vlastně znamená?“ To znamená to, co tu je, to je právě ten důkaz. To se zrovna naplňuje.

⁶² Ježíš řekl: „Nečiním-li skutků Otce svého,“ jinými slovy: „Jestli nezjevují vlastnosti mého Otce, nevěřte mi. Ony ukazují můj charakter, kdo jsem. A jestliže mi nemůžete věřit, pak věřte těm důkazům, které Bůh dal. Pakliže ne... jestliže ne, jestliže můj charakter není důkazem mé pozice, pak ani nevěřte mým nárokům.“ Vidíte? Pochopili jste to dnes večer? Nechtě ti, kteří to pochopili, pozdvihnou ruce. Vidíte? „Jestliže můj charakter nepotvrzuje to, co o sobě prohlašuji,“ řekl Ježíš,

„pak věřte samotným... jestliže mi nevěříte, pak věřte alespoň samotným důkazům potvrzujícím charakter, kterým jsem.“

⁶³ Jan 14,12: „Kdo věří“ řekl Ježíš „ve mne, skutky, které já činím, i on činiti bude.“ Pohledte nyní: „Kdo věří ve mne,“ pravý věřící, „skutky, které já činím, i on činiti bude.“ Všimněte si. Jinými slovy asi takto: „Kdo věří ve mne bude rozpoznán podle mých vlastních vlastností, skutků.“ Nu, On to tak učinil. Řekl: „Nečiním-li skutků svého Otce, pak mi nevěřte.“ A Otec promlouval skrze proroky a to byly jejich vlastnosti, důkazy. Stejně tak to bylo s Ježíšem. A On to zaslíbil těm, kteří mu uvěří: „Moje vlastnosti budou v něm působit stejně tak jako ve mně. A nečiním-li skutků svého Otce, pak mi nevěřte. Ale jestliže činím tyto skutky a nevěříte mi, věřte těmto skutkům, neboť o nich byla řeč, to musí tak být.“

⁶⁴ On řekl: „Ptejte se na Písma, neboť se domníváte v nich věčný život míti, a tať svědectví vydávají o mně.“ To byl Ježíš, vidíte. Bůh zjevný, odhalující se. „Ona svědectví vydávají o mně.“ To dává nyní význam Židům 1,1: „Bůh mluvil někdy skrze proroky,“ a tím nyní jasně dokazuje vlastnosti vzkříšení svého Syna. Bůh promlouval tehdy skrze proroky a nyní skrze Syna. Neměnný Bůh skrze ty stejné vlastnosti, „Skutky, které já činím, i vy činiti budete.“ Bůh bývá poznán skrze potvrzené vlastnosti. Tak jej můžete poznat.

⁶⁵ Říkáte: „Dobrá, říkám ti, zpíváme to, činíme to, konáme to.“ To není to, o čem mluvím.

⁶⁶ Mluvím o Slovu, které bylo zmanifestováno, a které potvrdilo tento život, vlastnosti, ta Slova zaslíbení pro tento věk.

⁶⁷ Farizeové znali Bibli jako nikdo jiný, lépe než kterýkoliv duchovní v současné době. Oni tím měli žít. Jejich prapradědečkové byli kněží. Studovali to dnem a nocí, a přesto selhali, když měli spatřit potvrzené Slovo.

⁶⁸ V dnešní době luterán praví: „Máš to, když uvěříš.“ Metodista praví: „Máš to, když křičíš.“ Letniční praví: „Máš to, pokud mluvíš v jazycích.“ Shledáváme, že všechno je blud! Někteří praví: „To je obsaženo v ovoci Ducha.“ A to je blud! Jediným důkazem, jediným potvrzením je, když Bůh sám se ztotožní ve Slovu pro danou hodinu. Tak je to.

⁶⁹ Kdo měl více ovoce Ducha od těch starých kněží, provádějících obřizku dětí, žehnajících jim a tak dále? A zde přichází jakýsi chlapík, Ježíš, pozpřevrací jejich obětní věci, které měli na prodej, a pohledí na

ně s hněvem, vypráská je a vyžene ven, nemá žádnou pověřovací listinu, nic. Písmo je tím potvrzením! Neměl žádnou členskou legitimaci. Nepatřil k žádné organizaci. Ale o něm mluvil Bůh, to bylo jeho potvrzením!

⁷⁰ A to je ryzí Boží potvrzení v každé hodině, to Jeho potvrzení. Právě to, zaslíbené Písmo, které bylo prokázáno vlastnostmi zaslíbení, kterým byl Bůh a Bůh je Slovo. A vlastnosti toho zaslíbení byly prokázány, utvářejí věřícího. Řekl to Ježíš, a to stačí. Amen.

⁷¹ Všimněte si, nyní shledáváme, jak Jeho vlastnosti jej prokazují. On řekl: „Nečiním-li těch skutků, pak mi nevěřte.“ Ale Ježíš řekl, že Jej budou potvrzovat.

⁷² A nyní si zapamatujte, že v dnech, těch posledních dnech, praví Židům 1,1: „Mluvíval někdy Bůh, rozličnými způsoby otcům skrze proroky, v těchto posledních dnech mluvil k nám skrze Syna svého, Ježíše Krista.“ Rozumíte? Potvrzení samotného Boha, dokázáno tím stejným způsobem, jak se to dělo v minulosti, pomocí těch stejných vlastností. Amen. Všimněte si, Židům 13,8 praví: „On je včera (dávne minulosti) i dnes, tentýž i na věky!“ Stejný způsob, stejná cesta, stejné vlastnosti, všechno to samé! Bůh, ten neměnný, se stejně tak nemůže vzdálit od těchto vlastností, jako se nemůže vzdálit od svých příkázání. A to je On, On je Slovem. On je Slovem pro danou hodinu. On je Slovem, když tvořil svět, to bylo Slovo. Když stvořil člověka, to bylo Slovo, jeho atributy. Když stvořil Krista, to byl Bůh, Immanuel. A když jej učinil Spasitelem, to byly jeho atributy. Když jej učinil lékařem, to byly jeho atributy. Vidíte? To je vždy potvrzené Slovo, Slovo potvrzené vlastnostmi Boha. Všimněte si toho způsobu, to je platné vždy, on to nikdy nemění.

⁷³ Pohledte na ty tři muže, kteří přišli k Abrahamovi, když seděl oheďdy ve dveřích svého stanu. Během několika minut bychom se chtěli na něj podívat lépe. On přišel, poté co byl povolán ze země chaldejské, od Chaldejců z města Ur. Božím příkázáním byl vypuzen ze svého města, a oddělil se od veškeré nevíry. To je první vlastnost Boží, oddělit se od nevíry, když On povolává člověka!

⁷⁴ A dal mu něco, co je pro tělesné chápání absolutně, naprosto neuvěřitelné. On řekl: „Abrahame, tvoje...“ Bylo mu pětasedmdesát a Sáře bylo pětasedesát. Ona byla jeho nevlastní sestrou a žili spolu po celá ta léta, a neměli děti. On řekl: „Dám ti ze Sáro dítě a ono, skrze něj, tě učiním otcem národů.“ On tomu uvěřil.

75 A čas běžel a Sára nepocítila žádnou změnu. Vidíte? Ona byla příliš stará, po přechodech. Abraham, pětasedmdesátiletý, jeho tělo se rovnalo mrtvému. Její lůno bylo rovněž mrtvé. Ale Abraham byl neochvějný ohledně zaslíbení Božího a nepochyboval. Věřil i nadále, neboť to řekl Bůh, a on byl přesvědčen, že „jestliže to řekl Bůh, jeho vlastnosti způsobí to, co řekl!“ Nu, předpokládáme, že jsme děti Abrahamovy, semeno Abrahama! A tak to šlo dál a dál po pětadvacet let. Nic se nezměnilo při Sáře, nic, pouze zestárla, shrbila se a on rovněž. Ale Abraham přesto věřil.

76 A jednou, když Bůh spatřil, že jeho služebník setrvává v rozhodnutí stát se příkladem pro dnešní lidi, a že skrze něj se Bůh chystal požehnat národům, jednou ráno, asi v 11 hodin přišli k němu tři muži. Hovořili s ním. A on je pozval dovnitř, aby se posadili. Bylo v nich něco zvláštního, co je odlišovalo od ostatních. Duchovní věci je třeba posuzovat duchovně. Všimněte si, oni přišli a posadili se. Abraham na ně pohleděl a řekl: „Můj Pane.“ Co měl nyní udělat?

77 Dva se vzdálili a kázali v Sodomě. Je to moderní svědectví dnešní doby. Zde jsou naše tři kategorie lidí: „Sodomští, církev v Sodomě, Abraham, vyvolený, který není v Sodomě. Dva poslové, současný Billy Graham a...“ pamatujte, ze všech, kteří byli posláni do církve, nikdy předtím nebylo v nominální církvi muže, jehož jméno by končilo písmeny ham. Byl Finney, Sankey, Kalvín, Billy Sunday a všichni ostatní, ale nikdy Graham, nebo někdo jiný na ham, což znamená „otec národů.“ On odešel, aby tam kázal. Pohledte na tu hodinu! Zde máme do činění s pokrytci, nevěřícími a věřícími. Přišli tito tři mužové a dva z nich se vzdálili do toho města, současný Billy Graham a Oral Roberts, kteří šli kázat mezi lid. Takové uspořádání, Ježíš se o tom zmínil.

78 Podívejte se, jak se blížil ten vyvolený, posadil se tam venku, Abraham a jeho skupina. A jeden muž zůstal s Abrahamem, pozorujte jej, On vyzařoval vlastnosti Boží, neboť řekl: „Kde je Sára?“ Její jméno předtím bylo Saraj; nyní to je Sára, Sára. Rovněž řekl, Abrahame, nikoliv Abrame: „Abrahame, kde je tvá žena, Sára?“

Řekl: „Je vzadu ve stanu.“

79 Řekl: „Chci se k tobě navrátit.“ Potom Abraham naslouchal jeho řeči. „Navrátím se k tobě podle času života.“

80 A Sára se smála, tak říkajíc, do rukávu, sama v sobě a řekla: „Nyní, když jsem stará a můj pán starý, budu mít znovu rozkoš jak

mladá žena s mužem? Náš manželský vztah pominul možná před mnoha lety. Já?“ A smála se.

⁸¹ A ten muž se podíval na Abrahama, a Sára byla ve stanu za ním. On řekl: „Proč se Sára směje a říká: ‚Jak mohu mít ještě děti?‘“ On sám sebe potvrdil.

⁸² A Abraham jej nazval „Elohim.“ Každý čtenář Bible to ví. Elohim, Bůh, všepostačitelný. Jeden, vidíte, ztotožněn v lidském těle, které jedlo telecí maso, pilo kravské mléko a jedlo chléb s máslem. Elohim odhalil vlastnosti Boha a Abraham jej oslovil: „Bože.“ Cože? On byl ztotožněn, Elohim!

⁸³ Ježíš řekl v Lukáši 17. kapitole, že v posledních dnech (rozličnými způsoby mluvíval Bůh skrze proroky), nyní dávejte pozor. On řekl: „V čase, když se Syn člověka zjeví.“ Pozorujte: „Zjeví,“ ozřejmí, v těch posledních dnech před koncem doby, kdy Syn člověka bude zjeven, se vrátí uspořádání Sodomy. „Jako bylo za dnů Sodomy, tak bude příchod Syna člověka, když on se zjeví, dá se poznat Církvi, Vyvoleným (nikoliv Sodomě nebo Sodomským, nebo těm, kteří přebývají v Sodomě), nýbrž vyvoleným.“ Abraham byl vyvolený. A královské semeno Abrahama je věřící skrze Ježíše Krista, Slovo, a je vyvolené. A když se zjeví Syn člověka, to uspořádání se bude opakovat.

⁸⁴ Pohledte na dnešní svět. Není-li to prachobyčejná Sodoma a Gomora, pak jsem ještě takovou neviděl. Sodoma a Gomora! Hledte na církve, sedí tam jako kdysi Lot a trápí svou spravedlivou duši, když pozoruje hříchy Sodomy. A mnohý skvělý kazatel sedící ve své studovně a hledající svůj text, a tak dále, podívá se na ulici a spatří ženu v šortkách a nemravnost a jiné věci, nemůže se o tom vůbec zmínit, neboť by jej jeho organizace vypudila. Lot nenašel v sobě tu odvahu, aby se postavil za pravdu, a stejně tak je to v dnešní Sodomě a Gomoře.

⁸⁵ Ale někteří se nacházejí vně Sodomy, oni se narodili, ale nikoliv z vůle muže, nýbrž z vůle Boží a semene Božího. Podívejte se na to, čím jsou ztotožnění, nikoliv pouhým kázáním, ale znamením, které bylo potvrzeno Slovem Božím, jež se v člověku stalo tělem. To uspořádání se vrací v přítomné době přesně v takovém způsobu jak oněhdy. Všechno je dokonalé, všechno uspořádáno správně. Ó, kéž bychom mohli pokračovat ještě několik minut, ale nemůžeme, musíme pospíchat. To uspořádání se bude znovu opakovat, v těch posledních dnech.

⁸⁶ A nyní Židům 1,1: „Častokrát a rozličnými způsoby se někdy Bůh prokazoval skrze proroky. V těchto pak posledních dnech se prokázal skrze Syna,“ a to Jej činí Židům 13,8: „Včera i dnes, tímtež i na věky.“

⁸⁷ Všimněte si, Bůh promlouval k Mojžíši. A nyní si zapamatujte, On se ztotožnil se světlem, Ohnivým sloupem, hořícím keřem. Tak dělal v minulosti. Promlouval k Mojžíši. A co způsobilo to světlo? Ono zademonstrovalo Boží vlastnosti, ono vyslovilo Slovo: „Slyšel jsem křik a sténání mého lidu v Egyptě, vzpomněl jsem na své Slovo. Sestoupím nyní v Ohnivém sloupu jakožto světlo a přispěchám k osvobození lidu. Posílám tě, tedy, Mojžíši.“

⁸⁸ Pozorujte ty vlastnosti Boží. Vzal hrst prachu a hodil do vzduchu a ten se změnil v mouchy. Vlastnosti Stvořitele Boha byly v Mojžíši.

⁸⁹ Mojžíš promluvil, v Deuteronomiu 18,15 a řekl: „Proroka, jako já jsem, vzbudí tobě Hospodin, Bůh tvůj.“ Pozorujte nyní, to je znovu Slovo, vlastnosti. Bůh promlouvá skrze Mojžíše a sděluje, že Pán vzbudí Jednoho, který se mu bude podobat. Všimněte si, jak vlastnosti Ježíše prokázaly, že On je tím zaslíbeným Slovem. Jestliže Mojžíš řekl, že se to stane, pak charakter Ježíše to potvrdil. Všimněte si nyní: „Pán, váš Bůh,“ to je Bůh, to je Slovo, „vzbudí proroka, jako jsem já. A stane se, že kdo by nevěřil tomu proroku, bude vyřazen z lidu.“ Pozorujte nyní, když přišel Ježíš, jaké to byly vlastnosti, které jej měly provázet? Vidíte, všimněte si nyní Slova zaslíbení, On byl tím zaslíbeným prorokem, jako Mojžíš.

⁹⁰ Oni měli sice různé učitele a různého druhu mistry, ale po dobu čtyři sta let neměli proroka, od dob Malachiáše, a tu se najednou ukázal na scéně jistý Muž.

⁹¹ Byli tam dva rybáři, synové lidští, a jeden z nich se jmenoval Ondřej a ten druhý Šimon. Jejich otec jim řekl, že mají být bedliví v těchto dnech; že v těchto dnech povstává mnoho falešných věcí. Ten starý muž... Jednou jsem četl útlou knížku, to klidně mohla být fikce, nevím, ve které řekl: „Nyní před příchodem Mesiáše, kterého očekáváme, nastane doba, kdy se budou dít různé věci. Ale Mesiáše poznáte podle toho, že On bude podle Písma. On bude prorokem, neboť Slovo Boží praví, že On je prorokem.“

⁹² Ondřej uslyšel Jana. Jan dělal pouze jednu věc, prorokoval. Víte, Ježíš řekl: „Chodili jste ve světle Jana, ale zde je větší světlo než Jan.

Měl jsem větší potvrzení, než bylo to Janovo, neboť skutky, které mi svěřil Otec, ty o mně svědčí.“ Jan jen kázal, on byl předchůdcem, nekonal žádných zázraků nebo jiné vlastnosti zaslíbení. Ale zde přichází Ježíš s těmito vlastnostmi!

⁹³ Šimon Jej šel jednou poslouchat, a jakmile... Šimon šel možná s Ondřejem. Ondřej to navštěvoval už od počátku. Ale, Šimon, když on přišel do této Přítomnosti! Poslyšte závěrem. Když přišel do přítomnosti Ježíše, Ježíš se na něj podíval a řekl: „Tvé jméno je Šimon, jsi synem Jonáše.“ Vidíte, zaslíbené vlastnosti byly v něm potvrzené.

⁹⁴ Ten muž neuměl napsat své jméno, Bible praví, že byl i nevzdělaný i negramotný. Ale provázelo jej takové potvrzení, že se rychle zbavil své nevíry a řekl: „To je Mesiáš, kterého jsme očekávali!“ V pořádku, on tomu uvěřil.

⁹⁵ Vedle stál jeden, který se jmenoval Filip, ten běžel okolo města, po horách, krajinou, nejméně dvacet kilometrů, aby přivedl svého přítele, a následujícího dne se s ním vrátil. Ten se jmenoval Natanael. Nalezl jej, když se modlil pod stromem. On řekl: „Pojď, podívej, koho jsme našli, Ježíše z Nazaretu, Syna Josefova.“

⁹⁶ On řekl: „No, no, no! Může něco dobrého pocházet z Nazaretu, z té bandy lidské spodiny, která tam bydlí?“

On řekl: „Pojď a viz!“

⁹⁷ To je to nejlepší, to je nejlepší poznámka, kterou člověk může říci. Nezůstaň doma a nekritizuj. Pojď a viz, bádej Písma! Pojď, viz!

⁹⁸ Když kráčeli oklikou a hovořili o tom co se děje, vyprávěl mu o Šimonovi, jak jej poznal, jeho otce a tak dále.

⁹⁹ Potom přišli asi na místo, kde se konala modlitební řada, nebo se nacházeli v publiku, nevím. Ale ať to bylo kdekoliv, Ježíš poprvé na něj upřel svůj zrak a řekl: „Aj, Izraelský, v němž není lsti!“

On řekl: „Mistře, odkud mne znáš?“

¹⁰⁰ On řekl: „Prvé než tě Filip zavolal, když jsi byl pod fíkem, viděl jsem tebe.“ To byl důkaz vlastnosti pomazaného Boha.

¹⁰¹ Řekl: „Mistře, Ty jsi Syn Boží!“ Co to znamenalo? Jeho vlastnosti jej potvrdily. On podle Písem poznal, že to byl ten pomazaný muž, Bůh pomazaný v těle. Bůh byl v Kristu a smířil svět sám se sebou. On řekl: „Mistře, Ty jsi Syn Boží, ty jsi král Izraelský.“

102 Ježíš řekl: „Že jsem to řekl, věříš? Větší věci nad tyto uziš.“

103 Stáli tam někteří, kteří tomu nevěřili. Oni řekli: „Ten muž je Belzebub, on je hadač.“

104 Ježíš řekl: „To vám mohu prominout. Ale když přijde Duch svatý a učiní tyto věci, pak jedno slovo proti tomu, nebude prominuto ani v tomto světě, ani v tom budoucím.“

105 Vidíte, ještě nebylo dokonáno vykoupení. Podívejte, nemohlo být, nemůžeš... nemůžeš být uvržen do pekla předtím, než přijdeš na soud. Tento národ to tak nedělá, stejně tak Bůh. Nalezneš se v místě, očekává ve vězeňských řetězech, dokud nebudeš souzen. A podívejte se, On je nemohl odvrhnout, neboť se ještě nestalo vykoupení.

106 Ale po své smrti, pohřbu, poté co vzešlo z krve Znamení, Duch svatý, potom promluvit proti tomu se rovná neprominutelnému hříchu. Stačí, že proti tomu řekneš jedno jediné slovo, a nikde nenajdeš prominutí. Jedno slovo proti tomu, vidíte, jaká závažná věc to je.

107 A tak znovu shledáváme, že toto jej potvrdilo, jakožto pomazaného Mesiáše. Bůh v Kristu, smírcí oběť posledních dnů, Kristus konající smíření pro poslední dny. Nu, vraťme se k Natanaeli, on tomu uvěřil a poznal Jej.

108 Jednou jistá nepatrná žena přišla ke studni v Sichar, města samařského. Ježíš cítil potřebu projít touto cestou, když šel dolů z Jeruzaléma do Jericha, ale tentokrát udělal okliku skrze Samaří. Řekl, že „musí“ tudy jíti, vedl jej tam Otec. Když tam přišli, poslal své učedníky pryč. A sám se posadil, a tuším, že se nad tím pozastavoval.

109 Jistě si vzpomenete na Jana 5,19., kde Ježíš řekl: „Amen, amen, pravím vám, nemůže Syn sám od sebe nic činiti, jedině což vidí, že činí Otec.“ Pamatujte, On neučinil žádný zázrak, jen po nějakém slyšení, teprve tehdy, když to „spatřil.“

„Syn sám od sebe nemůže nic činiti, jedině což vidí, že činí Otec.“

110 Podívejte, to je důkazem toho, kým On je, Prorokem, Bohemprorokem. Víc než samotným prorokem, On byl Bohem! On byl vším, co bylo v tom proroku, a ještě něco navíc. Proroci měli jen určitý díl Slova. On měl plnost Slova, On byl Slovem v plnosti. Ale všimněte si: „Mluvíval někdy Bůh, rozličnými způsoby, v omezeném rozsahu. V těchto posledních dnech plnost Slova přišla v Ježíši Kristu, jeho Synu, který byl Bohem učiněným tělem uprostřed nás.“

111 Ta malá vykřičená žena, jak jí někdy říkáme, prostitutka. Snad jako dítě byla vyhozena na ulici. Někdy i v současné době se nejedná tak zcela o mladistvé provinilce, jako o provinilé rodiče, kteří dovolí mladé dívce vycházet na ulici a takto jednat. Byla to snad hezká, mladá žena, která si asi v jedenáct přišla s kbelíkem pro vodu.

112 Pamatujte, jestli jste někdy byli v Orientu, oni se tam vůbec nezměnili, mají stále tytéž zvyky. Ženy vycházejí, panny chodí ke studni nejdříve, prostitutka nebo vykřičená žena, nemůže chodit s nimi. Oni si spolu nezažívají.

113 Ony musely přijít později, až ty ostatní byly hotové. Přišla asi unavena, možná měla zrovna nového kamaráda, jakožto manžela, této noci. Vyšla ven s tím hrncem na vodu, a položila jej na zem. Položila jej a chtěla spouštět dolů, a tu zaslechla hlas muže: „Dej mi doušek vody.“

114 Rozhlédla se kolem sebe, a spatřila tam stát muže středního věku s prošedivělým plnovousem. Měl pouze kolem třicítky, ale Bible praví, že vypadal na padesát. „Padesáti let ještě nemáš, a Abrahama jsi viděl?“

115 On řekl: „Předtím než Abraham byl, JÁ JSEM.“ Vidíte? Pohledte, oni to nechápali. On setřásal ze sebe ty parazity.

116 Dnes musíme prosit a přesvědčovat, a pleskat, a prosit, a žádat, a slibovat něco křesťanům, aby přicházeli do kostela: „Jestli přijdete do kostela, učiníme toto.“

117 Když byl Ježíš na zemi, měl kolem sebe příliš mnoho lidí. Rozhlédl se kolem a spatřil své shromáždění a snažil se jich zbavit. On řekl: „Nebudete-li jísti těla Syna člověka a pítí jeho krve, nemáte života v sobě.“

118 Dokážete si představit lékaře, který tam seděl? „Jakže,“ řekl, „ten muž z nás chce mít lidské upíry. Pít jeho krev? Nesmysl! Pojďte všichni, nechme toho blázna na pokoji.“ A odešli.

119 On to nikdy neobjasnil. Konec konců to nemusel objasňovat. On někdy vaší vírou zalomcuje, aby se přesvědčil, co učiníte. A on to dělá stejně tak i dnes, ano, dovolí, že ti připadá trochu strašidelně, chce se přesvědčit, jak stojíš, zda opravdu věříš.

120 Jen si vzpomeňte na ty učedníky předurčené Bohem, ti se nepohnuli. Oni rovněž nebyli s to si to objasnit, ale odejít nechtěli. A On přišel znovu a řekl...

Celé shromáždění Jej opustilo, tisíce.

121 On řekl těm sedmdesáti, kteří tam seděli, svým kazatelům, které ustanovil, aby šli a kázali před ním, On řekl: „Provedu jim takové vzrůso, musím se přesvědčit, jak na tom stojí.“ A tak řekl: „Co řeknete, když spatříte Syna člověka vstupujícího do nebe, odkud přišel?“

125 „Syna člověka vstoupit do nebe? Přece s ním rybaříme, ležíme s ním na břehu. Jíme spolu s ním. Viděli jsme jesle, kde se narodil. Známe jeho matku, jeho bratry. A že ten Syn člověka vstoupí, odkud přišel? On přišel z Nazareta! To je tvrdá řeč.“ Oni rovněž odešli. Řekli: „My to tak nevidíme.“ Vidíte to? Co se stalo? (Učedníky to nepohnulo, i když to rovněž nemohli vysvětlit.) Všichni šli pryč. On to nikdy neobjasnil. Konec konců nemusel.

123 Dnes pěstujeme skleníkové rostliny, kterým říkáme křesťané, musíme jim dělat postřiky a rozmazlovat je, a vyhovovat jejich vrtochům. „Dáš mi členství, budeš s námi spolupracovat, budeš dělat to.“ Ó, bando skleníkových rostlin! Nám jsou zapotřebí ryzí křesťané, zrození z Ducha Božího. K tomu není zapotřebí spolupráce, nebo něco jiného, jim není zapotřebí nic.

124 Ježíš se obrátil a pohleděl na tyto učedníky: „Chcete rovněž odejít?“ Řekl jim: „Však jsem vás vyvolil dvanáct, a jeden z vás ďábel jest. Proč i vy mne neopustíte?“

125 Potom Petr vyřkl tato památná slova: „Pane, kam půjdeme? Jsme přesvědčeni, víme, že Ty jsi tím prokázaným pramenem Života. Ty máš Slovo, ty jediný. Jsme o tom přesvědčeni.“

Tato žena tam stála. On ji řekl: „Dej mi napít.“

126 Ona řekla: „To není u nás zvykem, zde máme segregaci, takové věci zde neděláme.“

127 On ji dal rychle najevo, že není žádný rozdíl mezi židem a někým jiným. On byl Bohem. On řekl: „Přiveď sem svého manžela.“

Ona řekla: „Nemám muže.“

128 On řekl: „Řekla jsi pravdu. Mělas jich pět a ten, se kterým nyní žiješ, není tvůj.“

129 Pozorujte nyní tuto ženu. Něco se stalo s tím malým předurčeným semenem tam dole v jejím srdci!

130 Podívejte se na ty farizee, co se stalo, když jim řekl tu stejnou

věc, oni zatemnili to, co sami vyznávali. Oni vyznávali, že jsou křesťany, vyznávali, že jsou následovníci, vyznávali, že jej milují. Ale když přišla pravda, ona je zatemnila.

¹³¹ Ale, když přišlo toto, přivedlo to k životu, odstranilo tu temnotu a všechno učinilo bílým. On řekl: „Kde...”

¹³² Ona řekla: „Pane, vidím, že jsi prorok. Už jsme 400 let neměli proroka. Ale vidím, že ty jsi prorok. Víme, že když přijde Mesiáš, důkazem jeho totožnosti budou zrovna takové vlastnosti, on nám řekne všechno.”

On řekl: „To jsem já, který s tebou mluvím.”

¹³³ A na tato slova ona pustila nádobu na vodu, šla do města a řekla: „Pojďte, vizte člověka, který mi pověděl všechno, co jsem učinila. Nejsou to vlastnosti samotného pomazaného Mesiáše, který je Slovem, který zná myšlenky srdcí? Není to Mesiáš?” Ó...!

¹³⁴ Podívejte, žena, která trpěla krvotokem, dal se ji poznat skrze své vlastnosti, totiž, že On byl tím Mesiášem. Žena s krvotokem poznala jej, Slovo.

¹³⁵ Židům 4,12, Bible tam praví: „Mocná jest řeč Boží a pronikavější nad všelijaký meč na obě strany ostrý, a rozeznává myšlení i mínění srdce,” (kolik z vás to ví?) „myšlení.” To je Slovo. Věříte, že On byl Slovem? Věříte, že Ježíš Kristus je včera i dnes, tentýž i na věky? Pokud tomu věříte, pak je věc vyřešena.

¹³⁶ Všimněte si, tato malá žena řekla: „Dotknu-li se jej! Nezáleží na tom, co o něm říkají. Věřím, že je tím, co o sobě prohlásil. Dotknu-li se jej, budu v pořádku.” A tak se protlačila a dotknula se jej. A potom se vrátila do obecenstva.

Ježíš se zastavil a řekl: „Kdo se mne dotknul?”

¹³⁷ A Petr s ním jednal jako s nějakým neurotikem, řekl: „Proboha, to dělají všichni! Jak se tak můžeš ptát, oni ani nebudou vědět, co si mají o tobě myslet. Muž v takovém postavení, a řekne: ‚Kdo se mně dotknul?’ Všichni se tě dotýkají.”

¹³⁸ On řekl: „Ale cítím, že jsem zeslábl, vyšla ze mne moc.” Věděl, že se něco stalo!

¹³⁹ Podívejte se nyní, podívejte, co přichází, další veliký šok. On se rozhlédl kolem sebe a řekl ji její stav, a že ji zachránila její víra. Ona byla... On byl potvrzen jakožto Slovo Boží, které zná tajemství srdce.

Ó! Slovo rozpoznává tělo, rozpoznává srdce.

¹⁴⁰ A závěrem ještě chvíličku. K Židům 13,8 stojí psáno: „On je včera i dnes, tentýž i na věky,“ věříte tomu? Vynechal jsem hodně věcí, které by měly být řečeny. A tak, jeho charakter je v současné době důkazem jeho totožnosti, pokud je včera i dnes, tentýž i na věky, takový, jaký byl tehdy. Souhlasí to? On to zaslíbil. A pamatujte, jeho vlastnosti jsou důkazem jeho totožnosti. Kolik z vás tomu rozumí, pozdvihněte své ruce. Vlastnosti jeho totožnosti.

¹⁴¹ Jako ti, kteří přišli z Emaus, jak to rád říkám. Ježíš byl ukřižován. Všichni byli v zármutku. Byli u hrobu a řekli: „Někdo přišel a ukradl jej.“ A oheďdy vystoupil z nějakého křoví a kráčel vedle nich, když byli na cestě do Emaus. A oni řekli...

On řekl: „Proč jste tak smutní?“ Oni řekli: „Ty jsi asi příchozí.“

¹⁴² A když vstoupili dovnitř, On učinil něco takového jako před ukřižováním. To byla jeho vlastnost, On to tak dělal. A oni to ihned podle této vlastnosti poznali, totiž, že to byl tentýž Ježíš, kterého oni ukřižovali. Amen.

¹⁴³ Bůh jej vzbudil z mrtvých, a dnes jsou jeho vlastnosti ty samé jako oheďdy! A při návratu dnů Sodomy, o kterých prorokoval Ježíš, se má tato věc opakovat, „když bude lidem zjeven Syn.“ To je potvrzení Jeho vlastností. Židům 4,14 a 15. „Nyní On je veleknězem, který je schopen cítit s našimi slabostmi, přesně jako tehdy.“ Věříte tomu? Naše slabosti se jej dotýkají. Kdybychom se jej dotknuli, jak by s námi zacházel, jestliže je včera i dnes, tentýž i na věky? Jeho vlastnosti musí být ty samé. On by jednal naprosto stejně jak s tou ženou, která se dotknula jeho roucha. Věříte tomu? On je stále živý, On je stále živý, a jeho vlastnosti jej potvrzují stejně tak dnes, jak to bylo tehdy. Věříte tomu celým srdcem? Bůh, který se potvrdil díky svým vlastnostem, ty jej potvrzují.

Skloňme své hlavy.

¹⁴⁴ Nebeský Otče, jsme pouhými muži a ženami, co tu dnes večer sedíme. Ale jak tomu bylo tehdy, tak i my nyní podáváme Tebe, když podáváme Slovo. A, Otče, bál bych se pokoušet říkat něco, co zde není. Bál bych se pokoušet vkládat do toho svůj výklad, neboť by mohl být nesprávný. A ty jsi řekl: „Jestliže by kdo přidal k tomu jedno slovo, nebo jestliže by kdo ujal jedno slovo, bude odňat jeho díl z Knihy života.“ K čemu by mi prospěl můj život, Pane, jestliže bych se dopustil takové špatnosti? A proto to říkám tak, jak to tam je.

¹⁴⁵ A Otče, Ty jsi zaslíbil, že to potvrdíš. Věřím, že jsi povstal z mrtvých, před dvěma tisíci léty, a dnes večer žiješ, vzýváš prosté lidi, jak jsi to vždy činil, jednoho zde a druhého tam; ne nějaké skupiny ani organizace, ne vznešeným způsobem jak to dělávají lidé. Ale ty jsi řekl, že si vezmeš lid z pohanů, lidi: „Dva na poli; jednoho vezmeš druhého ponecháš. Dva v lůžku; jednoho ponecháš, druhého vezmeš,“ lidi odsud a odsud, pro své Jméno, svou Nevěstu.

¹⁴⁶ Věřím, že tvůj charakter Tě potvrzuje. Ty jsi zaslíbil: „Jako bylo za dnů Sodomy,“ tak bude v den, kdy se zjevíš, Slovo. Samo Slovo na tuto hodinu má zjeviti Slovo na tuto hodinu, jako když Slovo přicházelo k prorokům. A, Otče, vidíme Jana stojícího na zemi, a zde bylo Slovo, které on zjevoval. A Bible praví: „Slovo přichází vždy k prorokům.“ A potom Slovo bylo tělem, a tak vstoupilo rovnou do vody k Janovi. Slovo přišlo k proroku.

¹⁴⁷ Otče, Bože, přijdi dnes večer, prosím, a pomoz nám. Pomoz naší nevěře. Pomoz našim pokleskům. Uzdrav nemocné a postižené. Jedno Slovo od tebe, Pane, bude znamenat víc, než co může říci člověk. Jen promluv, Otče, jedno Slovo bude tolik znamenat. Nu, Ty jsi včera i dnes, tentýž i na věky. Odevzdáváme se ti nyní. A prosíme, až budeme dnes večer odcházet a půjdeme domů, dej, abychom mohli říci jako ti z Emauz, když spatřili, jak On udělal něco, co jim Jej potvrdilo, totiž že to byl zmrtvýchvstalý Pán. To nebylo důležité, kolik oni toho řekli, „Ukradli jeho tělo, a udělali to a to a ono,“ nyní věděli, že byl vzbuzen z mrtvých. Neukážeš opět sám sebe dnes večer jakožto ten, který žije a nepovoláš lidi z toho hezkého města a jeho okolí, ty kteří byli určeni k životu, k sobě? Neboť prosíme o to ve jménu Ježíše. Amen.

¹⁴⁸ Nyní bych vás chtěl požádat, asi tak na patnáct minut. Budeme mít asi deset minut zpoždění. Musím pospíchat. Chci vyvolat modlitební lístky. Tuším, že Billy... G, modlitební lístky na G, jsou to ty, které byly rozdány. G, modlitební lístky G, nejdřív jedna až patnáct nebo dvacet. G jedna, kolik... Kdo má G číslo jedna, dvě, pozdvihněte ruce, ať se přesvědčíme, že jsou zde. [Prázdné místo na pásku.] A pamatujte, držte vaše modlitební lístky, budeme se za vás modlit. Jestli nebudete dnes na řadě, dostaneme se k tomu. Jedna, dvě, tři čtyři, pět, šest, sedm, osm, devět, deset, rychle pojdte sem, rychle, pojdte sem a stavějte se do řady. V pořádku. Jedna, dvě, tři čtyři, pět, šest, sedm, schází zde trojka. Sedm, sedm a jedna dvě, tři... Počítejte je Royi, místo mne. V pořádku, deset. V pořádku, jedna až deset. Nyní do patnáct. G, jedna až patnáct, to je pat... deset, jedenáct, dvanáct,

třináct, čtrnáct, patnáct. V pořádku. Prozatím stačí, jen tolik. V pořádku.

149 Nu, budeme se snažit dodržet slovo, uvidíme, ukončíme v devět třicet, nemůžeme to protáhnout do noci, vím. Ale nyní vás chci požádat o soustředěnou pozornost.

150 Jestliže jsem vám mluvil pravdu a řekl jsem, že by ty věci měly tak vypadat, a zde v Bibli máme, že to je ta hodina. Vy jste mohli být vyučováni v jiné škole. Stejně jako farizejové. Ale Bible onehdy řekla: „Panna počne,“ a opravdu počala. A On řekl, že vlastnosti mesiáše budou takové. A opravdu byly. Ale oni tomu nevěřili. To jej nezadrželo před tím, že nepokračoval stejným způsobem dál. Stejně tak je to dnes. Žijeme v poslední hodině posledního dne.

151 Věda si je vědoma, že žijeme tři minuty před půlnocí. Myslím si, že tehdy bylo později, než je nyní, může se to stát každým okamžikem. Komunismus ohrál tuto zem, kazatelé jdou za komunismem, místo za Kristem. Připadá mi to, že by to rádi potupili, proč spíše nevidí hodinu, ve které žijeme? Komunismus, nemáme se... Ó, aj! Nebojím se komunismu. To příchod Páně tě zastihne nepřipraveného, o to se má jednat církev. Nechť všichni, nechť Amerika se obrátí k Bohu, a pozoruje, co se stane s komunismem. Nejdřív musíte určit nemoc, a potom léčbu.

152 Nyní všichni s uctivostí, prosím zůstaňte na svých místech. Kdo z vás zde nemá modlitební lístek a přeje si, aby jej Bůh uzdravil? Pozdvihněte své ruce. Řekněte: „Já věřím.“ Potom nezáleží na tom, kde se nacházíš.

153 Pohledte nyní, doufám, že to funguje. [Bratr Branham fouká do mikrofonu vyd.]. V pořádku. Slyšíte mne tam vzadu? V pořádku. V pořádku. Nyní dávejte pozor, bratře Royi.

154 Jedno slovo od Boha znamená nyní více než všechno, co bych já mohl říci.

155 Když se dívám z této strany, není to lehké. Světla svítí rovnou do mých tváří a není to jednoduché hledět na lidi.

156 Nejsem si jist. Ve skutečnosti nevidím nyní nikoho známého. Kolik z vás je zde příchozích, pozdvihněte své ruce, ti, o kterých nic nevím. Tuším, že to je všude. Kolik z vás v modlitební řadě ví, že o něm mi není nic známo, jestliže slyšíte můj hlas, pozdvihněte své ruce, pokud jsem pro vás cizí. Všichni.

157 Kým On tedy je? On je nejvyšším knězem, který má soucit s našimi mdlobami. Ta žena, která se dotkla jeho roucha, ona možná rovněž neměla modlitební lístek, ale se jej dotkla, a když to učinila, něco se stalo. Dotkněte se tím stejným způsobem, dotkněte se Jej. Kolik z vás ví, že Židům 4, 15 praví: „Že On je nyní nejvyšší kněz, který má soucit s našimi mdlobami“? Kolik z vás to ví? Dobrá, pak to odhaluje ty stejné jeho vlastnosti? Jestliže je on včera i dnes, tentýž i na věky, pak to splní. V pořádku. Nu, je to...

158 Bratře Pearry, veď je nyní ke mně. Chci, abyste jeden každý z vás byli uctíví. Právě zde, právě zde, sestro.

Slyšíte mně. Nevím, kdo je zde u ozvučení, neboť si nejsem jist.

159 Vidění. Pamatujte, nejsem Mesiáš, nejsem Kristus. Ale On je přítomen. Právě to se pokouším do vás dostat. On je zde. On dodržuje své Slovo.

160 Jestliže tato žena je nemocná, já to nevím. Neznám ji. Je starší než já. Narodili jsme se mnoho let od sebe, a rovněž mnoho mil, to je naše první setkání.

161 Je to stejné, jak tehdy, kdy se Pán setkal s tou ženou v ev. Jana 4. Chci vám to vysvětlit tak jasně, abyste to pochopili, a potom, v onen den před soudním stolcem nebude na mých rukou lpět krev. Ježíš zaslíbil, že v posledních dnech se to bude znovu opakovat. A když budeme procházet tímto týdnem, uvidíte, že to je zaslíbení.

162 Neznám tu paní, ten muž zde, a ta žena, se setkali po prvé ve svém životě. Jestliže mi Pán Ježíš zjeví, proč jsi zde, nebo o někom jiném, nebo co děláš, co s tebou je, nebo co jsi někdy učinila, nebo zda se jedná o finance, domácnost, cokoliv to je, pak to musí přijít díky nějaké nadpřirozené síle, neboť já tě neznám. Kolik z vás to dosvědčí, že to musí přijít díky nějaké nadpřirozené síle? Můžete si zahrávat jako nějakí farizejové, a říkat, že to je... farizejové řekli, že to je „zlý duch,“ a činí to mnozí lidé. Pak je to mezi tebou a Bohem. Obdržíš svou odplatu. Ale jestliže řekneš, že „to je z Boha,“ pak obdržíš Jeho odplatu. (Nu, teď to je lepší, vidíte.)

163 Pohled' nyní na mne, jen okamžik. Jak řekl Ježíš... Když Petr a Jan vstupovali Krásnou bránou řekli: „Pohled' na mně.“ Neznám tě. Jestliže nyní Duch svatý, někdo mimo mne, přijde a zjeví, co je v tvém srdci, pak Bible praví: „Živát jest řeč Boží, pronikavější nad každý meč na obě strany ostrý, a dosahuje do rozdělení myšlení i mínění srdce.“ Přesně to praví Bible. Nu, to tedy zjevuje tajemství srdce. Bude to tedy

vlastnost Boží, Slovo projevující se v dnešním dnu. Kolik z vás tomu věří? Vidíte, oč se jedná?

164 Kázal jsem to, říkal jsem to, ale je to pravda? To je další otázka, vidíte? Ale jeli to pravdivé, pak se jeden každý z vás o tom rovněž přesvědčí. Ale jestliže to není pravda, pak jsem o Kristu svědčil klam. Jeli to však pravda, jeden každý z vás je povinen mu odevzdat své srdce, povinen mu věřit celým srdcem a sáhnou a přijmout jej ohledně každé věci, v které máte nouzi. To je pravda.

165 A nyní nechť se prokáže samotný Duch svatý ve Jménu Ježíše Krista. Nemám žádnou představu, proč jsi zde. Vypadáš na hezkou, typická maminka, žena, stojí zde, a to je všechno co o tobě vím. Ale Duch svatý může zjevit důvod, proč jsi zde, jaké máš potíže a tak dále. Pak budeš vidět, zda to je pravdivé nebo nikoliv. Ty jsi, ty si přeješ, abych se za tebe modlil, jedná se o něco jako svaly ve tvém obličeji. To je neurologický případ ve tvém obličeji. Souhlasí to? Pozdvihni svou ruku. Věříš?

Snad někdo řekne: „On to uhodl.“

166 Nu, to je skvělá osoba. Paní, podívej se na okamžik sem. Nevím, co On ti řekl. Ale ať je to cokoli, je to pravdivé. Jsi toho nyní svědkem, že ano? [Sestra říká: „To je pravda.“ vyd.] To souhlasí. [„Dvacet let.“] Aj! Věříš, že Bůh tě z toho uzdraví? Nyní si uvědomuješ, že to je Jeho přítomnost. Je zde Něco co tě zná, Něco. Jako když Ježíš řekl této ženě, On znal její potíže a On nyní zná tvé potíže.

167 Ale mám pocit, jako kdybys byla obtížena ještě potřebou někoho jiného. To je tvůj... jedná se o tvého manžela. To souhlasí. A věříš, že Bůh mi může zjevit potíže tvého manžela? [Sestra praví: „Ano.“ vyd.] On je opravdu nemocným člověkem a má komplikace. Trápí jej jedna věc, je to srdce. Má srdeční nemoc. Souhlasí to? Pozdvihni svou ruku. [„To souhlasí.“] On má rovněž kýlu. [„To souhlasí.“] To souhlasí. Souhlasí to? [„Ano, to souhlasí.“] Jedná velice nervózně, ano, je velice nervózní. Je to tak, že ano? [„Ano.“]

168 Ježíš mi to zjevil! On řekl Petrovi kým on je. Jestliže mi zjeví, kdo jsi, uvěříš, že to je On? [Sestra praví: „Ano.“ vyd.] Nejsi odsud. [„Ne.“] Pocházíš z východu, jsi z Luisiany. [„To souhlasí.“] To souhlasí. Souhlasí. A jmenuješ se paní Colemanova. [„To souhlasí.“] Vrať se domů, Ježíš Kristus tě uzdravuje. Tvá víra ti způsobuje uzdravení.

169 Věřte nyní. Věříte celým srdcem? Ježíš Kristus se potvrzuje ve svém vzkříšení! Vidíte, co tím míním? Nyní všichni, kteří jsou při

zdravém rozumu, ví, že toto nemůže učinit žádná lidská bytost.

170 Nyní vy všichni tam, řekněte takto Bohu: „Vím, že ten muž mne nezná, a tak se budu za něco modlit. Pane, mohu se dotknout tvého roucha? Když se to stane, pak Ty ses prokázal ve svém zmrtvýchvstání. Obracím se, chci se dotknout Tebe, a Ty skrze něj promluv ke mně.“ Pozoruj, co se pak stane. Jen to zkus.

171 Jak se máš, pane? Můžeš sem přijít trochu blíž? Tam vzadu za tebou jsou lidé.

172 Nyní všechno, každý, každý váš duch mě rozechvívá. Mohu jej postihnout, rovněž jejich smýšlení, a to se stává, bývá naprosto zmatené.

173 Věříš, že jsem Jeho služebník? Věříš, že Kristus mi může zjevit, proč jsi zde? Pamatuj, jednou se potkáme před soudným stolicem a budeme se zodpovídat za ten dnešní večer zde. Uvědomujete si to? Tvoje potíže, jedna z nich, to jsou záda. Máš mnohé potíže. A tvoje oči jdou, máš oční potíže. Pokud to je pravdivé, pozdvihni své ruce. A děláš něco, čeho se chceš zbavit. Mohu to veřejně říci? Chceš se zbavit kouření. A ještě další věc, měl jsi... cítíš, že to je věc, která ti byla překážkou přijetí Ducha svatého. Chceš přijmout Ducha svatého, ta touha je ve tvém srdci. Pokud to je pravda, zamávej rukou, takto. Dobrá, nyní tě to opustilo, jdi a přijmi Ducha svatého a buď uzdraven ve jménu Ježíše Krista.

174 Věříte? Prosím, buďte opravdu uctiví. Připozdívá se, jen vydržte ještě chvíličku sedět.

175 Jak se máš? Jsme si cizí. [Sestra praví: „Ano.“ vyd.] Pán Ježíš zná nás oba. Neboj se nyní, trochu se bojíš. Jen se uvolni, to je Jeho přítomnost. Máš v sobě podivný pocit, takový milý, pokorný pocit. Vidiš? Když se postavíš do lidské přítomnosti, nebudeš mít nikdy takový pocit.

176 Kolik z vás už vidělo to světlo, ten sloup světla, ohnivý sloup? On byl vyfotografován poprvé zde v Texasu, podruhé. On visí rovnou vedle té ženy, v této dimenzi. Přál bych si, abyste to nyní mohli spatřit.

177 Když se začneš pohybovat, ono to působí, vid'. Zítra večer budeme mít modlitební řadu v devět hodin, už vás držím příliš dlouho. Vezměme tedy pouze tuto jedinou ženu. Jen chvíli.

178 Věříte, vy sedící? Ano, jsi obtěžován nějakou slabostí, to je to, co tě trápí. Vidiš? Čeho se ona dotkla? Neznám tuto ženu. Ona se

dotkla Nejvyššího kněze. Ale, podívej, byl jsem k ní obrácen zády, stejně jako v době Abrahama. Pohleď sem, sestro, okamžik. Děláš dojem člověka obtíženého na srdci. Jedná se o tvou dceru tam vzadu. Ona má potíže se sluchem. Jistě. Věříš nyní celým srdcem? V pořádku, jen věř a ona se uzdraví.

179 Chápeš, co tím míním? Můžeš-li věřit, všechno je možné věřícímu. Věříš?

180 Je zde vzadu nenápadná paní, která spustila svou ruku, dívá se rovnou na mne. Trápí ji cukrovka. Věříš, že Bůh tě uzdraví z té cukrovky, ty, která tam sedíš? V pořádku, můžeš tedy mít, oč žádáš. Jen věř.

181 Ta paní tam vedle tebe, ona má potíže tlustého střeva a měchýře. Věříš, že tě Bůh uzdraví a budeš v pořádku? V pořádku, můžeš mít, oč žádáš. Ruka té malé paní. Vidíte, hele, zeptejte se jí, zasáhlo ji Něco velice milého. Vidíte, její víra, ona to způsobila. To nejsem já. To je Bůh.

182 Tam na konci sedí muž. On trpí na průdušky, ten, který tam sedí a hledí na mne. Věříš, pane, že Bůh to uzdraví? A ty, která sedíš vedle něj, a trpíš infekcí svého těla. To je pravda. V pořádku, vložte všichni ruce jeden na druhého, věřte celým srdcem. Otec, dcera, proč ne? Položte své ruce jeden na druhého a věřte celým srdcem, Ježíš Kristus vás uzdravuje. Vzávám vaši víru, abyste věřili!

183 Paní, která sedí tam za ním, se žaludečními potížemi. Věříš paní, že Bůh tě uzdraví? To jsou tvé potíže. Je-li to pravda, postav se na nohy, aby tě lidé viděli. Vidíte? (Koho se tam dotýkají?) Snad se nemýlím, že tam vedle tebe sedí tvoje maminka se střevní infekcí. Věříš, že Pán to uzdraví, paní? Postav se rovněž a buď uzdravena.

184 Věřte! On je včera i dnes, tentýž i na věky. On se dokazuje. Věříte, že jsem Jeho prorokem, nebo služebníkem? To je mnohým kamenem urážky, když řeknu „prorokem,“ nerozumějí tomu.

185 Podívej se sem. Věříš celým srdcem? Trpíš extrémní nervozitou. Věříš, že ti mohu říci, čím to je způsobeno? Měla jsi automobilovou nehodu. [Sestra praví: „To souhlasí.“ vyd.] To souhlasí. To souhlasí, automobilová nehoda, a jsou to tvá záda, a jde ti to do ruky. Souhlasí to? Opustí tě to. Napomáhá tomu rovněž cyklus života, vzrušuje to, ale to bude v pořádku, budeš-li věřit. Amen.

186 Věříš? Věříš, že On může uzdravit dnu? Dobrá, jen jdi a On tě

uzdraví.

187 Kolik z vás věří celým srdcem a může říci: „Opravdu věřím celým srdcem?“ Kéž byste věřili!

188 Věříš, že On uzdravuje z cukrovky a uzdravuje lidi s cukrovkou, uzdravuje je? Věříš tomu? Jen jdi a říkej: „Pane, děkuji ti za to.“ Věř z celého srdce a budeš uzdraven.

189 Kolik z vás v obecenstvu věří celým srdcem? Hele, nerušte prosím, to vyrušuje, přátelé. Říkám vám, kolik z vás věří? Pozdvihněte své ruce a řekněte: „Věřím celým srdcem.“

190 Nyní se vás chci něco zeptat. Jestliže Ježíš dodržel své Slovo, a věříš tomu a dokázal vám to, Ježíš rovněž řekl, je to jeho poslední pověření pro jeho církve: „Znamení pak ti, kteří uvěří, tato míti budou.“ Kolik z vás tedy věří? On řekl: „Na nemocné ruce vzkládati budou a dobře se míti budou.“ Věříte těmto zaslíbením? Potom vložte ruce na někoho vedle sebe.

191 Jestliže tě neuzdraví, umřeš. Jsi zastíněn. Ale Ježíš Kristus tě uzdravuje. Věříš tomu? V pořádku, vlož své... jdi a věř, a budeš v pořádku.

192 Jen pojď, paní. Věříš tomu, že Bůh uzdraví tu TBC a cukrovku, a že budeš se mít dobře? Vezmi... V pořádku, jdi a věř celým svým srdcem, a bude se ti dařit dobře.

193 Modlíte, modlíte se za druhé? Položte ruce na druhé, modleme se všichni spolu. Nechť každý položí na někoho ruce. Je už pozdě. Vložte ruce na jiné a modleme se.

194 Pane Ježíši, jsme si jisti tím, že Bůh se nechal poznat uprostřed svého lidu. Jeho vlastnosti, Toho, jenž jest včera i dnes, tentýž i na věky, se projevují. Ó, Pane Bože, Ty, jenž jsi zaslíbil ve svém Slově a řekl: „Znamení pak ti, kteří uvěří, tato míti budou, na nemocné ruce vzkládati budou a dobře se míti budou.“ Tito lidé vyznali, že jsou věřící, že věří ve vzkříšeného Ježíše, jenž se nyní ztotožnil ve svých vlastnostech, které měl, když žil zde na zemi a prokázal naprostou pravdivost Písem, totiž, že On je včera i dnes, tentýž i na věky. Pane Ježíši, spolu s těmi věřícími, kteří vložili své ruce na druhé v božské přítomnosti vzkříšeného, dokázaného Syna Božího, který byl dnes večer uprostřed nás učiněn tělem ve svých věřících, přikazují každému nečistému duchu, každé nemoci a chorobě, opustit tyto lidi, zatím co tito věřící vkládají své ruce jeden na druhého. Ve jménu Ježíše Krista,

nechtě se tak stane.

¹⁹⁵ Všichni, kteří nyní věří ve své uzdravení, kteří tomu věří v tuto chvíli, v dokázanou přítomnost vzkříšeného Syna Božího, kteří věříte, že bylo vyhověno vaší žádosti, a kteří to chcete vyjádřit, povstaňte nyní na nohy a řekněte: „Přijímám to celým srdcem.“ Povstaňte, všichni, v přítomnosti Ježíše Krista, ti kteří věří. Sláva Jemu! Vzdejte mu slávu. Pozdvihněte své ruce a vzdejte Jemu díky. Bůh potvrdí každé zaslíbení, jež dal.

